

Motion till riksdagen

1987/88:Fö529

av Yngve Wernersson och Bengt Kronblad (s)

om utredning om sotningsfrister

När riksdagen antog den nya räddningstjänstlagen enligt FöU 1986/87:2 beslutades att uppdra åt Räddningsverket att ta reda på vilka sotningsfrister som kan vara motiverade ur brandsynpunkt.

I räddningsverkets tidning, Sirenen nr 2 1987, skrivs att det inte finns något konkret att peka på när det gäller med vilka intervaller det börjar bli riskabelt att inte sota. Både räddningsverket och skorstensfejarmästarnas riksförbund (SSR) har klart uttalat att det inte finns något underlag för bedömning av brandrisker i nuläget.

Det ger anledning att undra över hur decenniernas yrkesarbete inom ett helt skräväsande inte på något sätt resulterat i erfarenheter som skulle kunna utgöra en stabil grund för kvalificerad bedömning av det verkliga sotningsbehovet.

Många räddningschefer har däremot den bestämda uppfattningen att sotningen numera har liten betydelse för brandsäkerheten.

I gjorda utredningar har det konstaterats att oljesot inte brinner eller kan fås att brinna och därför inte heller kan förorsaka soteldar och att det således inte finns någon brandrisk. Alltså kan oljeeldade fastigheter avregleras. I ett pågående forskningsprojekt som bl. a. studerar sambandet sotningsfrister och förekomsten av soteldar, utifrån historiska data, har man inte heller påträffat en enda soteld i oljeeldade anläggningar. Samma sak gäller för imkanaler i vanliga bostäder. Förekomsten av incidenter i anslutning till imkanaler är förorsakade av slarv vid spisen. Därför finns heller ingen anledning att ha imkanaler i vanliga bostäder reglerade.

Med den översynsmetod som räddningsverket valt är det uppenbart att även om räddningsverket får tio år på sig att utvärdera sitt fristförslag så får man inte fram några nya kunskaper eller data förutom dem som redan finns. Som ett exempel kan påpekas orimligheten i deras val av utvärderingsmodell. Man har två år på sig för utvärdering, men flera av objekten sträcker sig bortom den perioden, exempelvis rensning av imkanaler i bostäder, som har intervallet tre år.

Mot bakgrund av det redovisade, bör behovet av sotning och rensning utvärderas med hjälp av relevanta analysmetoder. Pågående forskningsprojekt som undersöker sambandet sotning – soteldar utifrån "historiska" data bör kunna kompletteras med en alternativ undersökningsmodell, nämligen att man stoppar all obligatorisk sotning–rensning i några sotningsdistrikt. De fastbränsleeldade objekten bör dock inspekteras en gång per år för kartläggning av sotmängder, soteldar, dåligt drag, brister i eldstaden, tjuvd-rag eller annan blanksotsalstrare. I de fall skorstensfejaren budas på grund

av dåligt drag eller av annat skäl bör fejaren i samband med besöket notera bränsletyp, bränslekvalitet, bränslehantering och övrigt som kan vara av vikt för analysen av fastbränslefrågan.

Mot. 1987/88
Fö529

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att i den pågående översynen av sotningsverksamheten skall beaktas vad i motionen anförts om sotningsfrister.

Stockholm den 26 januari 1988

Yngve Wernersson (s)

Bengt Kronblad (s)